

her og have haft Sæde her i nogle Aar. Hører man det ærede Medlem, der nys talte, faar man — til Trods for, at han som gammel Parlamentariker er klog nok til ikke at sige det direkte, men det fremgaar af hans Udtalelser — den Opfattelse, at de Grunde, der ere givne København, have en Værdi, som er større end det, man vil lade skinne igennem her, med andre Ord, at København faar dette Jernbaneanlæg paa fordelagtigere Betingelser, end den burde have. Det er det ærede Medlems Mening, selv om det ikke er saadan sagt. Nu er jo Sagen den, at der er mange, særlig da vi Københavnerne, enten vi nu ere med K eller vi bo ude paa Frederiksberg, som mene, at København betaler rigelig for den Personbanegaard og den Ordning af Banegaardsforholdene, som her er foreslaaet, og jeg tror, at de, der nære den sidste Opfattelse, ere paa den rigtige Side. Men naar jeg sammen med min Partifælle i Udvalget, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgekreds (P. Knudsen), er gaaet med til Udvalgets Betænkning og Udvalgets Forslag, er det som Følge af, at dette er en Sag, som har en overordentlig stor Betydning for København og for Frederiksberg med. Vi have derfor slaaet af paa de Fordringer, vi kunde ønske at fremkomme med. Jeg skal saaledes her nævne, at jeg jo særlig ved en tidligere Lejlighed dels har staaet som Anbefaler af et Andragende fra Beboere ude ved Svanemølleviadukten om at faa en Station der, og dels ogsaa har paatalt denne Sag ved Finanslovens 1ste Behandling. Naar jeg nu ikke desto mindre gaar med til en Betænkning og et Forslag, hvorefter Anlægget af denne Station foreløbig udsættes, saa er det, fordi det er min Opfattelse, at man ikke behøver at nære Frygt for, at denne Station ikke ad Aare bliver anlagt. Jeg tror, det er et nødvendigt Led i hele den Plan, der nu foreligger, at vi faa en Station ved Svanemøllen, og det er jo ogsaa forudsat.

Fordi man ikke kan faa alt, hvad man ønsker, kan man dog godt gaa med til et Forslag, naar det efter ens Mening har en saa indgribende Betydning som dette. Saa meget mere kan jeg gøre det, som jeg føler mig overbevist om, at den Overenskomst, der er afsluttet mellem den højtærede Finansminister og Københavns Finansborgmester, ikke er afsluttet af sidstnævnte, uden at han har konfereret med og sikret sig Tilslutning i den Forsamling, som han har at søge Tilslutning i. Jeg er aldeles overbevist om, at vi ikke

behøve at frygte for, at dette Lovforslag, naar det bliver vedtaget i Rigsdagen, vil møde en saadan Modstand af Københavns Magistrat eller Københavns Kommunalbestyrelse, at der ikke vilde blive noget ud af Sagen, og da jeg ser saaledes paa det, og da jeg har den Tro til de Mænd, der sidde i Københavns Kommunalbestyrelse, at de ikke ville gaa ind paa noget, som de mene er uforsvarligt, har jeg for mit Vedkommende — og ligeledes min Partifælle — kunnet gaa med til det, der her foreligger.

Jeg har forlangt Ordet her for at bringe Udvalgets ærede Ordfører en Tak for de Udtalelser, hvormed han besvarede de Spørgsmaal, der vare fremsatte af mine Partifæller, det ærede Medlem for Københavns 10. Valgekreds (P. Knudsen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2. Valgekreds (K. M. Klausen). Det glædede mig, at den ærede Ordfører udtalte, at det ikke er absolut givet, at Persontrafikken paa Frederiksberg og Nørrebro Stationer skulde høre op, idet han meget fornuftigt sagde, at naar Administrationen saa, det var nødvendigt, var der ikke noget til Hinder for, at der kunde sættes Tog i Gang paa Søn- og Fæst Tage. Jeg takker for denne Udtalelse, thi jeg tror, det vil gaa saaledes, at Administrationen vil komme til at indse, at det vil være i Jernbanens egen Interesse at lade Persontog afgaa fra de nævnte Stationer paa Søn- og Fæst Tage, og det kan jo ogsaa være, at Trafikken kunde blive meget stor paa Hverdage, og der kunde da vel heller ikke være noget til Hinder for, at der ogsaa paa Hverdage kunde afgaa Persontog. Jeg kan slutte med at anbefale Forslaget, saaledes som det er fremlagt af Udvalget og med de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Hammerich: Jeg har bedt om Ordet for ganske kort at støtte den ærede Ordfører i de Udtalelser, han kom med særlig over for min ærede Meningsfælle her til Højre (N. Andersen). Jeg kan sige, at for hele Overenskomstens Vedkommende har Udvalget virkelig haft et meget solidt Grundlag at arbejde paa. Vi havde fra i Fjor en foreløbig Overenskomst med Københavns Kommune om et Magelæg i Forbindelse med nogle Ofre fra Kommunens Side, om hvilken netop min ærede Sidemand udtalte — jeg husker ikke Ordene, men det var det centrale i, hvad han sagde —, at det var til Forskel en Gang en for Staten god Overenskomst;